

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

KULTAINEN

Sinttu

TAMMI

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

KULTAINEN

Sinttu

Suomentanut Marvi Jalo

TAMMI
HELSINKI

Ruotsinkielinen alkuteos: *Älskade Sigge*
First published by Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm, Sweden
Published in the Finnish language by arrangement with
Bonnier Rights, Stockholm, Sweden

Teksti © Lin Hallberg, 2022
Kuvat © Margareta Nordqvist, 2022
Suomenkielinen laitos © Tammi, 2023
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
ISBN 978-952-04-4678-9
Painettu EU:ssa

Sisällys

Kun unelma toteutuu.....	5
Lyhyenpuoleinen onni	17
Kenraaliharjoitus.....	32
Sätkyukko.....	45
Tanskassa tavataan	54
Vieraalla maalla.....	63
Arkea sekasorron keskellä.....	75
Kisapäivän aatto ...	83
Ensimmäinen kisapäivä	96
Mörkö	107
Viimeinen tilaisuus loistaa.....	123
Tärkeintä on joukkue.....	131
Tosipaikan edessä.....	140
Tähtikirkas yö.....	154

Kun unelma toteutuu

Aamulla herättyään Elina ajattelee ensimmäiseksi shetlanninponi Sinttua. Hän unelmoi Tanskassa ratsastettavasta kansainvälisestä kilpailusta, johon talliporukka aikoo osallistua.

Odotuksentunne hyökyy suonissa, ilo ja jännitys, kaikki yhtenä mylläkkänä.

Elina katselee ympärilleen huoneessa. Sininen ratsastustakki roikkuu vaatekaapin ovesa. Kirjoituspöydällä on vaatekasa, jossa on kaksi paria valkoisia ratsastushousuja,

kolme valkoista paitaa ja ruusunpunainen solmio, jonka hän on saanut isoäidiltä.

Onnensolmio!

Yöpöydällä raksuttava kello näyttää vasta seitsemää. Mutta nyt on mahdotonta maata enää sängyssä.

Elina tassuttelee hiljaa raput alas ja menee puutarhaan.

Hän on tehnyt sinne ratsastuskentän yhdessä parhaan kaverinsa Maikin kanssa. Neljä ämpäriä kentän kulmina ja kepit

paperilappuineen merkkamassa radan kirjaimia.

Ruoho on kasteenkostea, kun Elina ravaa kentälle.

Hän hyräilee heidän lauluaan, hänen ja Sintun. Sitä, jonka soidessa he ratsastavat radalla kùria ja suorittavat harjoittelemansa kouluratsastusohjelman.

Heidän valmentajansa Kati on sanonut, että Sintulla ja Elinalla on mahdollisuus sijoittua aivan huipulle. Silti niin monen asian pitää osua silloin kohdalleen. Täytyy löytää se tunne, että Sinttukin haluaa samaa kuin hän.

Elina tekee seuraavaksi pysäyksen ja kumartaa leikisti tuomarille. Yllättäen aplodit ovatkin ihan oikeita.

Äiti on tullut istumaan ulkorapulle kahvikuppinsa kanssa.

– Eikö sitten olekin ihanaa, kun kaikki on ohitse? äiti hymyilee.

– Voi kun tietäisi, miten tässä käy, Elina huokaa.

– Eikö tärkeintä ole seikkailu? äiti kysyy.

– On tietysti.

– Kilpailu on paljon kovempaa Tanskassa kuin mihin te olette täällä tottuneet, äiti varoittaa. – Kai sinä sen ymmärrät?

– Enköhän, Elina sanoo.

– Mutta ettekös te aikoneet lähteä tänään vaellukselle?

Ratsastuksenopettaja Inka sanoi jo aiemmin, että heidän pitää varata retkeen koko päivä. Hevoset saavat yöpyä salaisessa

paikassa, ja sitten ratsastetaan takaisin seuraavana päivänä.

Äiti alkaa valmistaa aamupalaa, ja sillä välin Elina voitelee itselleen kasan voileipiä. Hän pakkaa mukaan myös mehupullon ja omenan.

Kun Maikki saapuu hakemaan häntä tallille, ikävät ajatukset ovat kuin poispyyhkäistyt.

He polkevat kilpaa tuttua tietä Siltakylän tallille. Kiirehtivät kesänviileään talliin, jossa Esteri, Anni, Sara-Liina ja Roosa jo odottavat.

Nyt kaikki ovat koolla! Talliporukka, joka on pitänyt yhtä ihan alusta saakka. Kaikki ne, jotka ovat olleet toistensa pahimpia kilpailijoita, jotka ovat riidelleet ja höpöttäneet hevosista. Sitä ei enää muisteta, kun he lähtevät hakemaan lempiponejaan laitumelta.

Porukalle on jo itsestäänselvää, että Elina ja Sinttu kuuluvat yhteen ja että vain Maikki pärjää helposti kiihtyvälle Sallille. Jokainen heistä tietää, että Anni on ainoa, joka saa Jappeen vauhtia.

Sekin on yhtä selvää, että Esteri on löytänyt

yhteisen sävelen Nanun kanssa ja että Sara-Liina ja Sappo ovat molemmat sinnikkäitä. Ja tietysti jokainen tietää senkin, että Roosa on ihastunut uuteen Jasper-nimiseen tulokkaaseen.

– Satulat selkään, ja olkaa valmiina puolen tunnin päästä!

Inka tulee talliin puoliverisen Bacardinsa kanssa ja saa heti niskaansa kyselyryöpyyn.

– Kerro nyt, mihin mennään, Roosa anelee.

– Ollaanko me käyty siellä ennen? Elina kysyy.

– Aika näyttää, Inka nauraa.

Sintun karva kiiltää kesänsilkkisenä.

Elina vetelee pehmeällä hevosharjalla ponin selkää. Hän selvittää harjajouhet ja otsatukan itse ostamallaan harjakammalla. Oikoo hännän ja tarkistaa, ettei kavioihin ole tarttunut kiviä.

– Kylläpä Sinttu näyttää hyvinvoivalta.

Äiti kurkistaa Sintun hoitopilttuuseen. Hän lähtee retkelle mukaan kärräämään heidän tavaransa lounastaukopaikalle.

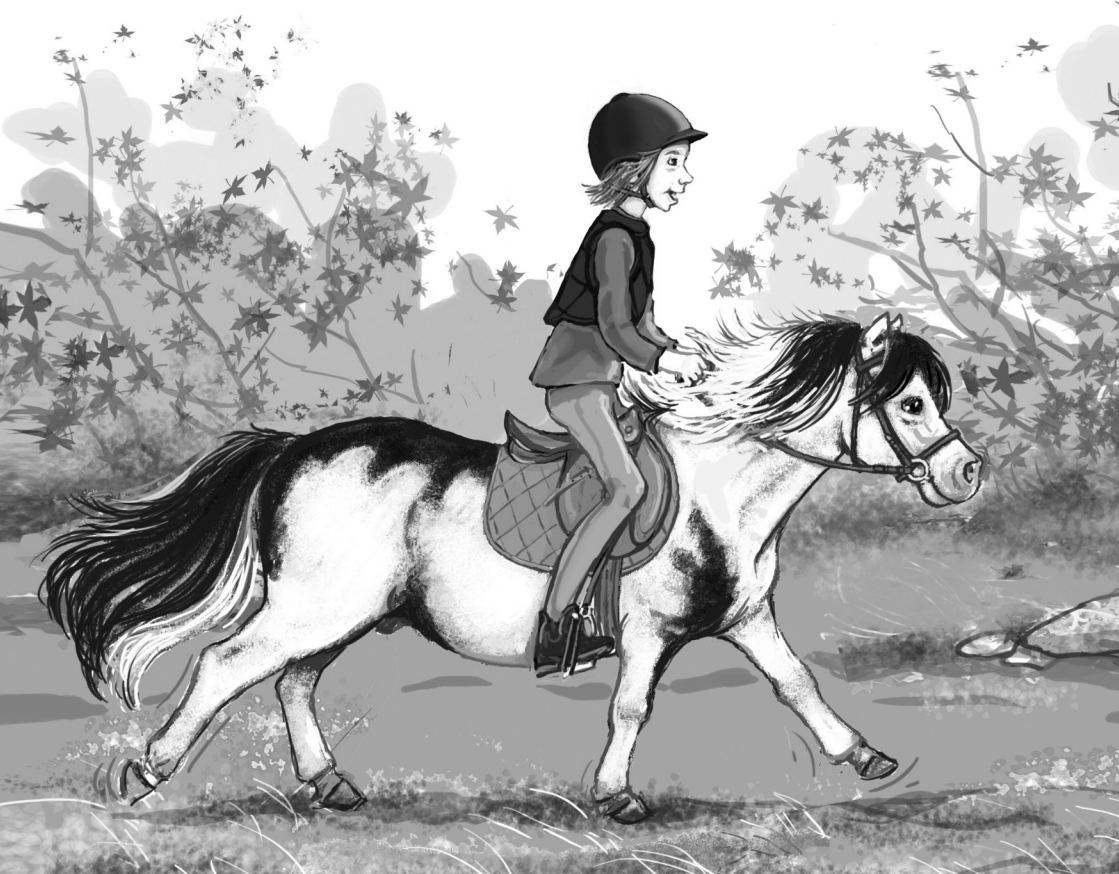
– Etkö millään voi kertoa, mihin me mennään? Elina pyytää.

Mutta äiti vain hymyilee salaperäisenä, kun he pakkaavat kaikki tavarat autoon. Ruokapussit, uimavehkeet ja hevosten riimut. Inka tyrkkää takakonttiin vielä suuren heinäsäkin hevosille, ennen kuin äiti pamauttaa takakontin kiinni.

Kohta kaikki jo istuvat ratsailla. Elina lykkää jalkansa jalustimiin. Hän kumartuu

eteen ja suoristaa Sintun otsapannan, joka on jäänyt vähän vinoon. Odottaa, että muutkin ovat valmiita.

He ovat ratsastaneet tuttua tietä kotimetsän läpi vaikka kuinka monta kertaa. Oikea seikkailu alkaa vasta tienhaarassa. Kun he kääntyvät hiekkaiselle metsätielle, uusi maailma levittäytyy edesspäin.

Täällä tuoksuu metsä, ja sammaleet puunrunkojen välissä hohtavat kaikissa mahdollisissa värisävyissä.

Inka huutaa ”Ravia!” ja Sinttu ennättää ottaa pari innokasta laukka-askelta, ennen kuin se hidastaa kuuliaisesti. Ja kun Inka kääntyy huutamaan ”Laukkaa!” Elina on heti valmiina. Hän siirtää painoa jalustimille ja antaa Sintulle ohjaa.

Ilma täyttyy hevosten kavioiden
rummutuksesta ja kavereiden iloisista
huudoista. Nyt kesän suuri seikkailu on
alkanut ihan toden teolla!

Lyhyenpuoleinen onni

Metsätie tuntuu ihanan pehmeältä hevosten kengittämättömien kavioiden alla. Siellä täällä maisema avartuu. Kimaltelevaa järvivettä ja pieniä mökkejä, jotka pilkistävät puiden lomasta.

Pitkä laukka on rauhoittanut Sinttua. Nyt hikipisaroita valuu sen päätä myöten. Elina potkaisee jalustimet pois ja ojentelee jalkojaan.

Äiti odottelee suurehkon järven rannalla, mutta ennen kuin ratsastajat pääsevät

- *Voi kun päästäisiin heti matkaan, Elina huokaa.*
- *Odottaminen on pahinta, Maikki säästää.*
- *Ponit ovat huippukunnossa, Inka sanoo. – Te osaatte omat ohjelmanne ja tiedätte, mitä tehdään.*

Elinan ja muiden hoitajien unelma on käymässä toteuten, sillä kansainväliset ponikisat lähestyvät ja edessä on pian matka Tanskaan. Odotukset ovat korkealla, mutta yhtäkkiä Sinttu alkaakin ontua! Lisäksi tallikaverit haaveilevat jo isoista poneista ja toiselle tallille siirtymisestä. Elina ei voi ymmärtää, miten muut voivat edes harkita asiaa. Ja mitä jos Elina ei pääsekään Sintun kanssa kilpailuun, joka luultavasti jäisi heidän viimeiseksi?

Kultainen Sinttu on 20. kirja Lin Hallbergin ja Margareta Nordqvistin menestysarjassa shetlanninponi Sintusta ja hänen hoitajastaan Elinasta Siltakylän tallilla.

Kannen kuvat: Margareta Nordqvist
ISBN 978-952-04-4678-9 • L84.2 • www.tammi.fi